

ejus persona dicitur Psalm. 29. Quia utilitas in sanguine
meo dum defecio in corruptionem? Namquid confringitur
sibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam? id est, si
sic ferri corrupta caro mea quonodo ceterorum homi-
num, ut in fine refurgat, ut quid fudi sanguinem? Si
enim non modo refurgam, nemini annuntiabo, neminem
lucrabor. Ut autem annuntiatio mirabilis tua, laudes tuas
vitam eternam, exurgat caro mea, non est in corrui-
ptionem. Nam si jecit quonodo ceterorum hominum,
quia utilitas in sanguine meo? Sic explicat S. Aug. Merito
iacue apostolus ait: Si Christus non resurrexerit, inanis
est predicatio nostra, inanis est fides vestra. Summa quippe
Christiania Fidei in confessione Refurrectionis J. C. Do-
mini nostri poetas videetur. Unde idem apostolus ait: Si
confiteris in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tui
credieris, quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvi-
eris. Hinc apostolorum officium in predicatione Refur-
sionis Christi totum constitueret videatur apostolorum Prin-
ceps, cum electionem apostoli in locum Judae prodiutoris
Christi discipulis proponat: Oportet regem resurrectionis
eius nescire fieri unum ex ipsis. Et S. Lucas apostolorum
functiones, & labores, describentes: Virtute magna, in-
quit, reddebas populo testimoniunm resurrectionis J. C.
ad illam, ut credidissent illam.

Christi resurrexione ad futuram mortem sua nos a peccatis liberaverit : Resurrectione vero nostra nobis praincipia bona restituit, quae peccando amiseramus. Iudeo Apolito ad Rom. 4. de Christo ait : Qui tradidit eis proper delicia nostra, & resurrexit proper justificationem nostram. Hinc ipsa resurrectionis fides dicitur discipulos, & in eis totam Ecclesiam facio sui orbi gloriam vivificavit, Spiritum Sanctum, ut vita nostra principium illius tribuum. In festis & diebus suis accipit Spiritum Sanctum, ut quemadmodum dominis creationis ab aliis non erat : postquam et limbo terra formatus est, donec Deus insufflavit faciem eius spiraculum viue, & factus est in animam viventem : ita dominis reparatio completa non censetur, potquam Christi morte corpus Ecclesie formatum est, donec afflato suo infundere illi Spiritum vivificandum, de quo dictum est, Non erat spiritus datum, quia Iesus nondum erat gloriosus. Et insufflavit faciem eorum, quo statu primum hominem vivificavit, & de limbo exticte, qui statu animam membris dedit, Significans cum se esse, qui insufflavit in faciem eorum, ut a luto exsurgentes, & latice operibus renunciarentur : (inquit S. Aug. Tract. 32. in Joannem.)

§. IV. Resurrectionis Christi Gloria.

Tertia dormientium. Quasi dicere, **Bona spes veherim, quia Servatoris nostri Resurrectionis nostra Resurrectionis obudem habemus, ut interpretatur Theodorensis.** Hinc rursus Apostolus 1. ad Thess. 4. Si enim credimus inquit, quod fons mortuorum est Christus resurrexit et nos Deus erit, qui dormierunt per Jesum, adducem eum deus. Et Princeps Apostolorum Epist. 1. cap. 1. Benedicat Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, quis secundum misericordiam suam magnum regenerauit nos in spiritu vivum, per Resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, hereditatem incorporeissimum, & incontaminatum, & immortabiliter conservatam in celis in ubi. Hinc S. Avg. Ser. 123. uts Diu tempore 119. de Chirillo loquens sit: *In Passione docuit, quid toleremus: in Resurrectione ostendit, quid speremus: Ihesus opus, ibi morietur: opus in Passione, meritis in Resurrectione.* Hinc S. Leo Ser. 69. Ex hoc, inquit, initium nobis factum est Resurrectionis in Christo, ex quo in eo, qui pro omnibus mortuorum est, tunc spes nostra forma praecedit.

Et S. Greg. Homilia x. in Evangelio: *Dicit vita erant, quārum unum vocimur; alteram nesciēbamus. Una mortali, altera immortali: sed venit Mediātor Dei, & hominū bona Christus Iesus, suscepit unam, & ostendit alteram. Unam periret moriendo, ostendit alteram resurgentem. Si igitur nobis mortalem vitam cōscientiam resurrexiōnem promittet carnis, & tamē hanc cōspicilliter non exhibet, quis eūs promissiōnibus crederet? Factus itaque homo apparuit in carne, mori dignans est ex voluntate, & exercuit ex preestate, & ostendit exemplo, quod nobis cōtributus cōpitiōnēm. Tunc dicitur: *Totus enim dīcōnīcūs p̄sonā**

promis in premio.

Christum resurgere oportuit ad fidelium vitam informandam, ut colligatur ex Apostolo ad Romanos 6. Qui mortui sumus peccati, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quemque baptizatus sumus in Christo Iesu, in mortem omnis baptizari sumus? Concepit enim sumus cum illo per baptismum in mortem, ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita nos in novitate vita ambulemus. Si enim complantari possunt sumus similitudini mortis eius: simili & resurrectio- nis erimus. Hoc scientes, quia etsi homo noster similitudine eius est, ut destruxerit corpus peccati, & ultra nos servianos peccato. Quis enim mortuus est, iustificatus est a peccato. Si autem mortuus sumus cum Christo, credimus, quia simili etiam vivimus cum Christo: scientes, quod Christus resurgent ex mortuis iam non moriens, mors illi ultra dominabitur. Quod enim mortuus est peccato merens est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita & ve-

gis sunt in Christo resoluti: *Caro secundum carnem pertinet ad ipsi visibilis, aquae tractabilis natura corporum, quibusdam manifestibus, auferri quas voluntate qualitatibus, ut ab his labes, adhuc effigies; adhuc motio, adhuc faciatio, adhuc descendit potestas, ab his surfundente esse possunt; (inquit S. Aug. Ep. 205, alias 246 ad Confutem om.) Scriptum quidem est, Cor. 15. & Sanguis Regnum Dei non possidebunt: Sed in Scripturis Sac, quandoque caro sumitur secundum naturam, quandoque secundum culpam, vel corruptionem. Caro secundum naturam, Gen. 2. *Caro de carne mea*, & Jo. 4. Verbum caro factum est. Caro secundum culpam, Gal. 4. *Vix non effis in carne, sed in spiritu*. Neque enim in carne non erant illi, sed quod scriberat Apostolus, sed quis desideria carnalia viceant per virtutem Spiritus, sed iam eos in carne non esse ait. Caro itaque secundum culpam, & secundum corruptionem regnum Dei non possidebit, sed caro secundum substantiam Regnum Dei possidebit, jamque in Christo possidet. Sic explicat S. Gregor. Lib. 14.*

Morallum c. 23. Totus itaque sanguis, qui de Christi corpore in Passione ejus fuisse, cum ad veritatem humanae nature pertinet, in corpore Christi resurrexit, idemque credendum est de partibus omnibus ad veritatem, & integratatem humanae nature pertinenter. Unde si in aliquibus Ecclesiis conservari dicatur sanguis Christi, non veri illius, ac pretiosi sanguinis portio est, qui ex Christi corpore in ejus Circumscissione, aut Pallione, vel ex ejusdem Salvatoris nostri latere manavit, sed sanguis aliud formatus, qui ex aliqua forte Christi imagine ab impetu percussa, Dei supra natura vires, ac leges operantis, admirabilis operatione manavit, quemadmodum contingit narrat Author Orationis de Passione Imaginis Christi, inter opera S. Athanasii eatis, & in septima quoque Synodo Generali, Actione 4. creata.

Christi Corpus non solum integrum, sed gloriosum et sepulcro surrexit Christi corpus : Qui enim Resurrexit corpus humiliatum nostrum, configuratione corporis claritatem suam, claritatem illum, quasi ante Passione a parte pollutum, corpori suo in Resurrectione suis tribuit. Gloriam corporis indicavit ingrediens ad Ascensionem Janus clavis. Palpandum carnem Domini praecepit, quam clavis Janus introduxit, ut esse post Resurrectionem ostenderet corpus suum & existimatorem, & alterius gloriae (Inquit S. Greg. hom. 26.) Atque hoc sensu intelligendum est, quod ad Apost. ad Cor. 5. Et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non novimus. Resurrexit enim Dominus, (Inquit S. Leo I. de Resurrectione Christi) non finis carnis, sed communitatio fuit, nec virtus augmento consumpta substantia est. Qualitas transiit, non natura deficit. Et factum est corpus impassibile quod potuit, etenim factum est immortale, quod potuit occidi : factum est incorruptibile, quod potuit vulnerari. Et merito dicitur caro Christi in eternum, quo fuerat nota, noscir : quia nihil in ea passibile, nihil remanserit infirmum, ne, & ipsa sit per eternam, & non sit ipsa per gloriam. Hinc per Prophetam Dominus ait : Et renoveris cora mea, & ex voluntate meis conficeris illi, & floruit caro Domini, cum primum de Mariz Virginis illi libidinosa vulva proceret, sicut ait Iaias : Egregiatus virga de radice Jesse, & florat de radice eius aferens. Reluctor autem, cum successus per Judaeos corporis florere, relativa de sepulcro resurrectionis gloria germinare, vit, & in floribus modum odorem partire, & nitorum euanescere hominibus immortalitatis afflati : odorem, bonorum operum suavitatem circumferens : nitorum, incorruptibilium perpetue divinitatis ostendens. Verba sunt S. Maximini hom. 5. de Resurrectione.

Christus Quamvis iugato caro in Christo post Resurrectionem sic non aliena desiderat: esse talis, quamvis fuerat, possulat; sed precatur id, ut quod ante erat, esse, ergo feliciter ad id quod suum fuit. Non eras autem id ipsum tunc tuus, quod usus fuerit, precatur: sicut autem tuus non adest, quam quod fuerat, possulat. Sed cum sit, quod fuit, et quod non erat, est futurus: ad id quod fuerat, id quod tuum non erat, quodnam novo oriri nacebat. Exordio his Resurrectionis: sed ab affirmandis gloriam dies est; per quem ad id nascitur, quod ante tempora fuit... Atque ideo Filius homini amodo assidens dexteris virtutibus Dei est videndus, quia natura carnis post Resurrectionem glorificata, ad profectum eius, quoniam ante habebat claritas, prouocabatur: cum homini Filius confessus Parvi, in immortalitatem corruptione carnis absortus, et vi videntem tunc, et non moritum amplius Dei Filium nascetur.... Sed id quod nunc in psalmo A&12 est, Filium meum es tu, ego hodie genui te, Ad Primum enim ex mortali vertitur. Analogie anteriores.

Hunc Apostolus Christum resuscitatum, hominem vocans
Quo sensu te pene cunctarum Ep. ad Gal. 1, 1. scribens: Paulus Apo-
Christus-
stolas non ad hominem, neque per hominem, sed per Jesu-
poli refutare. sum Christum, de Deo, non de hominibus.

ubi §. V. Resurrectionis Christi fructus, &c utilitates eximie.

I. **C**hristi Iesu Salvatoris, ac Domini nostri Resurrectionis
ne non solum illum esse mortis, & diaboli victorem,
immortalem, plenam gloriam, Filium Dei unigenitum cognoscimus, sed alias etiam maximas utilitates ex iis Mysteria
consequimur, scilicet Resurrectionem corporum, Resurrec-
tionem animarum. Christi, inquit, Resurrectione nobis corporis resurrectione peperit; tum quis instrumentum quadam fuit ad resurrectionem nostram efficiendum: (quemque enim Deus in Redemptionis nostra Mysterio egit, ad omnia sancta Christi humanitate, tamquam efficienti infrastru-
mento natus est:) tum quia exemplarum nisi resurrec-
tio, utrum per perficitissima: & quemadmodum Christi corpus re-
furgens ad immortalem gloriam immutatum est, si eriam
nisi corpora, que prius imbecilla, & mortalia fuerant
gloriam, & immortalitatem indua, resurrexerint. Hinc igit
Christus, Ioh. 5. 24: Sicut Pater vocat mortuos, & vi-
vunt ex parte immortali.

Et lib. 1. *Retraſationum*, c. 24. hunc locum recensens: Proper immortalitatem, inquit, dicitur eſt, *Totum jam Deum, quam post Resurrectionem habere caput, non propter proximatum semper immortalem, a qua nunquam recessit, in qua totus Deus erat; & cum moriturus adiucat Nat. Alex. Theol. Tom. I.*

riuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur. Non tamen statim nobis provenit primus iste Resurrectionis Christi fructus, quia sic Dei voluntate disposita est, ut prius Christo patienti, & morienti in hac vita passibili, & mortali conformemur, deinde ad similitudinem Resurrectionis ipsius perveniamus. Hinc Apostolus ad Rom. 6. ait: Si enim complantari fatus sumus similitudini mortis ejus, simili & Resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia etsi nomen hominis simili crucifixus est, ut deformat corpus peccati, & ultra non serviamus peccato. Si enim mortuus sumus cum Christo, credimus, quia simili etiam vivimus cum Christo. Il Secundus fructus Resurrectionis Christi est resurrezione animalium nostrorum. Operatus enim, ut instrumentaria virtus Divinitatis, que non solum vitam tribuit corpori per animam, sed & vitam anima per gratiam. Exemplar eccliam est Resurrectionis similitudinem in animalibus nostris exprimit dehenerem. Unde Apostolus ibidem ait: Quomodo Christus resurrexit a mortuis pro gloriam Patris, ita & nos in novitate vite ambulamus. Et paulo post: Scientes quod Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, mortalis ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita & nos existimare, vos mortui quidem esse peccato, viventes autem Deo in C. J. Domino vestre. Quemadmodum ergo Passio, & Mors Christi causa est remissio peccatorum, per quam mortuum peccato, ita Resurrectionis Christi est causa novitatis vita, quam per gratiam sanctificantes consequimus, ut docet Apostolus ad Rom. 4. his verbis: Tradidit est proper delicta nostra, & resurrexit proper justificacionem nostram. Duo itaque a Christi Resurrectione exempla petere debemus, (inquit Concil. Trid. Catechismus.) Alterum est, ut postquam peccati maculas eluimus, novum genus institutum, in quo motum integras, innocentias, sanctitas, modestia, iustitia, beneficentia, humilitas, servor in oratione, & Dei obsequio elucet. Alterum est, ut in eo vita instituta per perseveriam, ut adjuvante Domino, qui propter nos mortuus est, & resurrexit, a justitia via, & observancia mandatorum Dei non defecimus, & non excidimus. Quod quidem, ut sit, nobis per Resurrectionem quoque suam tribuit auxilium, qui resurgentibus praebuit exemplum.

Duplicem hanc utilitatem ex Christi Resurrectione in homines derivatam s. Aug. commendat, & edidit Lib. 4. De Trinitate cap. 3. & 4. Nos certe, (inquit) quod nam Christianus ambigit, & anima & corpore mortui sumus, anima propter peccatum, corpore propter panem ponuntur, ac per hoc corpus propter peccatum. Utique autem rei nostre, id est, & anima, & corpori, medicina, & resurrectionis opus erit ut in melius renoveretur, quod erat in deteriori consummatum. Mori autem anima impetrat est, & mors corporis corripitibiles, per quam sit anima a corpore abscessus. Sicut enim anima Deo deponente, sic corpus anima deserte moritur: unde illa sit insipiens, hoc exanimatur. Resuscitatur enim anima ponitentiam, & in corpore adhuc mortaliter renovata vita inchoatur, sine qua non renoveretur, qui justificari impunitus, bonsus moribus augeretur. Reboratur de die in diem, cum magis, magis & renovetur interior homo. Corpore vero tantum homo exterior, quantoque haec via distinguitur, tanto magis, magisque corruptus vel stans, vel morto, vel variis afflictionibus, donec veniat ad ultimum, quo ab omniis more vocatur.

Quartum Resurrectionis a peccato signum est, coelestis quare. Si confurrexisti cum Christo, inquit Apostolus, quartum, quia fatus sumus querere, ubi Christus est in dextera Dei. Coloss. 3. annos. Quibus veris offendit, eos, qui vitam, honores, otium, divitias ibi maxime, ubi Christus est, habere cupiunt, vere cum Christo surrexisse. Volunt omnes beatitudine, sed unde homo beatu vivit, hoc nolunt querere. Filii, usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium? Volentes beatu esse, eas res querunt, unde miseri sis. Fallit vos, quod queritis. Scioles, quia Dominus Sanctorum suum mirificauit. Venit Christus ad misericordias nostras, elutrit, fitivit, fatigatus est, dormivit, mors fecit, malus pellit, flagellatus est, spinis coronatus est, spitis illius est, alapis cæsi, ligno confixus, lancea vulnerum, in sepulcro positus; sed tertius die surrexit, finito labore, mortua morte. Ecce ibi oculum habet in eius Resurrectione, quia ita magnificavit Dominus Sanctorum suum, ut cum reficiaret a mortuis, & in dextera sua in celis collocaret. Offendit tibi, quid debes sapere, si vis beatu esse. Hic enim esse non potes. Non tam queris, sed terra ista non est regio eis rei, quam queris. Si habuit hic illud Christus, habebis et tu. In regione mortis tua quid illi inventi, attende. Ventens de alia regione, qui hic inventi, nisi quod hic abundat? Manducavit tecum, quod abundat in celo misericordia tua. Accetum hic bibit, sed hic habuit. Ecce quid in celo tua inventi. Sed ad magnam mensam suam invictum, mensam calvi, mensam Angelorum, ubi ipse panis est... modo ergo, cum in gloriam corripitibiles vivimus, morum mutatione cum Christo moriamur, amore iustitiae cum Christoviamur; beatam vitam non accipiunt, nisi cum ad illum veni-

venerimus, qui venit ad nos, & cum illo esse caprimus, qui mortuus est pro nobis. Verba sunt s. Aug. Sermon. 23. Quia mortuus est pro nobis. Verba sunt s. Aug. Sermon. 23. Quia Christum, & infernum, & omnino confiteatur, quia Dominus federe ad aliis De Tempore, 141.

Quintum Resurrectionis a peccato signum est, coelestis signum sapere. Quia fatus sumus sapere (inquit Apostolus) non quae super terram. Ut enim corporis affectionem, & valitudinem gutta indicare solet, ita si De cetero, quemque sunt vera, quacumqued publica, quacumque substa, quacumque sancta, quacumque amabilis, quacumque bona fama, & quae virtus si qua laus disciplina, hanc aliquis cogite, hoc sit sapientia, siquaque celestium rerum jacunditatem intime mentis sensu percipiat, hoc maximo argumento esse potest, eum, qui ita ut affectus, in novam, & spiritualem vitam eum cum Christo resurrexisse. Novam etsi in Christo creaturam, & filium Resurrectionis.

Sextum Resurrectionis a peccato signum est, reculus a facili conuersatione, a mundis moribus, illius, (inquit) mundi, pro quo Dominus non regavit, cuius amicitia invenit in aliis Deo, qui totus in malignis postibus est, qui trahit cum concupiscentia sua; qui totus est vanitas. Mundus mortuus sit necesse est, qui cum Christo resurrexit: Mundo hoc uti debet, non frui; & ita uti, tamquam non postulatur. In mundo versari non debet, nisi quantum postula necessitas; hominum, qui secundum spiritum, & mores facili vivunt, confortum raro admodum frequenter, cum ipsi de rebus divinis, & de salutis exteris negotio colloqui, facili contagione vire, sanctimoniam, & pietatem ubique spirare. Christum a mortuis rediuvit imitari, qui non continuo cum Discipulis conuersatus est post Resurrectionem suam. Ne videtur ad talen vitam resurrexisse, quia prout baluerat, ut loquerit s. Thom. sed per quadraginta dies ipsi aliquoties, & per intervalla apparet, lognens de Regno Dei.

A R T I C U L U S VII.
Quo sextus Articulus Symboli exponitur.

A S C E N D I T A D C O E L O S , S E D E T A D D E X T E R A M D E I P A T R I S O M N I P O T E N T I S .

S. I. Mysterii Fides explicatur.

Consummato per Passionem, & Resurrectionem suam Redemptionis nostra Mysterio, Christus, ut homo est, in celum corpore, & anima ascendit, quadragesima a Resurrectione sui die. A celo tamen nonquam abeit secundum Deitatem, qua exqualis est Patri, & usque presentis. Ascendit autem sua virtute, non aliena vi fabulet, sed dicitur Deus, non membrorum positionem, sed judicariam significat positionem, quissa Moyses non nocere, semper dignus tribuendo, quatuor in extremo Iudicio multo manifestis inter homines unigeniti Filius Dei Iudicis vivorum, atque mortuorum claritas indubitatea fuit. Sic potestrem Angelorum dicitur partem explicat s. Aug. Lib. De Fide. Cant. 2. & Symbolo, cap. 7. Denique, ut mala paucis complectit, Ad dexteram Dei dicitur, honoris & felicitatis: enarrabilis celum; Situs de Sapientia dictum legitur: Leta eius sub capite meo, & dextera illius amplectitur me. Si enim subterfuerit terrena commoditas, tum defutetur amplectitur aeterna felicitas: (inquit s. Aug. Sermon. 214.)

S. II. Ascensionis Christi canca.

Christum in celos ascensisse jam inuimus, propriece celum quod eis corpori immortalitatis gloria donato, non conveniens terrene huius, & obscuris habitationis locis, sed etiis mundum, & splendidissimum celum domicilium conuenienter. **Elevata super celos Dens,** (inquit Propheta,) & super omnem terram gloria tua: Idec, Exaltare tu, qui fuisti in ventre Matris inclusus: tu, qui in illa factus es, quam fecisti; tu, qui in praefecto jactuli; tu, qui ubera tamquam parvulus in vena carnis fixisti; tu, qui portans mundum, portabaris a Matre: Tu, qui elutisti proprios nos, scisti proprios nos, satigatus es in via propter nos; tu, qui dormisti, & tamen non dormis, custodiens Israel: Tu, quem vendicis Judas, quem Iudei emerant, & non possederent: Tu apprehensis, ligatus, flagitatus, spinis coronatus, in ligno suspenso; lances percussi, tu mors, tu lepida, Exaltata super celos Deus. Exaltare, (inquit) super celos, quia Deus es. Sede in celo, qui pendebitis in ligno; Iudex expectatis venturus, qui expectatus es iudicatas. Et super omnem terram gloriosa gloria tua, idec, Ecclesia tua, sponsa tua, & inquit apollo 11. non debet velere caput suum, quoniam image, & gloria Dei es: Mulier autem gloriam viri est. Si mulier gloria viri. Ecclesia gloria Christi.

Secondo, Carillus Iesus Dominus noster in celos ascensit, ad Regnum suum nos etsi ex hoc mundo demonstraret. Nam mundi regas terrena, & finis sunt, magisque opibus, & carnis potius intuuntur: Christi vero Regnum non terrenum, quale Iudei expectabant, sed spiritualiter, & eterniter: Regnum misericordia, (inquit) non est de hoc mundo. De quo & Lucas 1. dicitur: Et Regni ejus non erit in terra: Item Daniel Propheta Filium hominis per visum apergit, cui Antiquis dierum, id est, Deus Pater, dedit protestatum, & honorum, & Regnum. Postea eis postulat eterna, quia non auctoratur, & Regnum ejus, quod non certum.

Regnum misericordia, (inquit) non est de hoc mundo, & hoc mundo non est, ut Regnum suum non est, Christus. Dan. 12. 4. Mat. 16. 13-21.

*tumptus. Spiritus enim opes, & divitiae Regni sui esse ostendit, cum sedem suam in celis collocavit: in quo quidem regno illi duxores, & honorum omnium copia affuentes existimandi sunt, qui ea, que *Dei sunt*, Regnum feliciter ejus, & iustitiam studii ferventioribus quæquerunt, qui terrena celestibus, temporalia aeternis polhabuerunt. Unde S. Jacobus scribit: *Nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, duxit in fide, & hæc est Regni, quod remisit Deus diligenter.**

Tertio. Christus in celos ascendit: ut nos illuc reveremur, ac Deo Patri natura nostra primicias offeremus. Quia de S. Joanne Chrysostomus, Homilia de Ascensione, nos primicias offeremus: *Quos, (inquit) ex campis accidit scipium plumbi, ubi quis ex paucis spicis collidit parvum manipulum confundit, eumque Deus offensus, paucitate illa tui aro benedicit: ita Christus fecit, qui per unam illam carnem, aqua primis iesum genit nostrum benedicendum curavit. Sed eum non tamquam naturam obstat: Quod non sit hoc offere primis, sed etiam quidem offerat: At si parvum aliquid quis offerat, per parvum tunc benedicendum curvetur. Atqui primitus, dicit quidam, esset, primus ipsum hominem præceutus offeri oportuit: Primitus enim fuit, quis primus colluktur, & primus germinant. Non sunt primicia confusa, carissime, sed primus fructum obtulerimus exultem, & evanescemus, sed si probum, aque perfectum offramus: Quoniam igitur fructus ille peccati obnoxius erat, ideo non est obstat, etiam primus est. At hic a peccato liber erat, id est oblatus, licet posterior extiterit: Hoc enim sunt primicia. Obstat ergo primicias natura nostra, atque ita dominus pater, itaque propter dignitatem offensus, paritatemque munierat, quia propter primis manibus illud accepti, sibi proximum constituit, ait enim: *Sed a dextra meis. Quamcum ipsius Adam, & Patriarchum, Prophetarum, ac Jutorum ceterorum animas, et limbo eductas, in celum introduxerit, in sublimiorum, teñtiorum ac latiorum illo Paradiso, ex quo Adam fuerit ictus; cuius aditum non iam Cherubim dimisit gladium armatum dicitur. Ascendens in altum, optime duxit captivitatem.* Id est, homines per Victoriam suam secundos. Hinc Psalm. 23, dicitur: *Accolite portas, principes, vestras, & clausimis portas aeternas;* & introiit Rex portas. Porta non modo aperiit, sed attollit portas, ut novam victimam, neque novum sacrificium, sed quam fuisse Pontificis, qui confidit in dextera sedis magnitudinis in celis, Sanctorum ministret, & Tabernaculi veri, quod fixit Dominus, & non homo. Omnis Pontifex ad offrandum munera, & hostias constituitur: Unde necesse est 3. Hom. 17. & *Hunc habere aliquis, qui offerat. Quid autem offerat?* in psal. 19. in Hebreo. 10. *Porta non modo aperiit, sed attollit portas, ut veniret in mundum. Nequaque tamen major secundum Deitatem: in qua Patri semper equalis; sed quia reditum cum carne vicitrice, gloriofa, immortali, & in carne suorum Ecclesiam gestib; quia Victor intrabat Dominus fortis, & potens in proximo, quia confessus illam omen in deferto hujus mundi quæstum. Pastor optimus humoris reportabat, certa portas attollit, ac dilatet Christo in conlum remeant postulat Rex Propheta, ut vocis in Christo Mundus intret. Id elegans exprimat s. Ambrosius: *De Fide, cap. 1. Veniebat, (inquit) novis Victoriae exercitus, Dominus in templo sancto fuis; trahens Angeli, & Archangeli, mirantes splendor ex morte quæsum: & quoniam scribit velut Dio adeste ex carne posuisse, quia infra Domum omnia sunt in terris tropicae crucis, cuius principatus super humeros ejus, & Triumphantis servient manus eius invictus, quæsum, quæsum, invictus, certa porta capere non posset, licet numquam ejus capiant. Mirantes, magno viam querentes aliquam revertentes ad eum exanimatis amittere. Debet tamen nova Victoria novum iter pavari; semper enim vultus tamquam major, & præfatu est: Sed quia eterna sunt iustitiae portæ, eademque novi, & veteri Tephani, quibus celum aperitur, non mutantes uitque, sicut elevantur, quia non natus, sed totus in omnino Redemptore Mundus intraret.***

Quarto. Christus in celos ascendit, ut omnia, que de ipso in Lege, & Prophetis scripta erant, adimplerent. Cetera enim omnia Christi Mysteria ad eum Ascensionem tamquam ad finem referuntur, in eaque omnium perfectio, & absolute continetur. Unde Apostolus, Ephes. 3, scribit: *Ascendit super omnes celos, ut implaret omnia. Hinc s. Bernardus: De Ascensione: Sollemnitatis hac, inquit, confumatio, & adimplimento reliquorum Sollemnitatum, & felicitatis fulvo rosiu interiori Filii Dei. Et ante illum s. Epiphanius Ascensionem vocat Dominicarum Efficiuntur omnium complementum.*

*Cristus ascendi, ut nobis iter pararet, ut ipse ait Joan. 14: *In domo Patris me manes multe sunt. Si quo minus diximus vobis: Quia vado parve vobis locum: Iterum. Et si abierto, & preparavero nobis locum: Iterum venis, & accipias vos ad me ipsum, ut ubi sum ego, & vos sis. Et Mich. 26: ipso pronunciavero: Ascendit tandem iter ante eum: Divulget, & transibit portam, & ingredieris per eam: Et transibit Regis eternus coram eis, & dominus in capite eorum.**

Cristus ascendi, ut patet ex ea, que ad salutem nostram pertinent, curaret; ut quemadmodum Pontifex in veteri Testamento intrabat in Sancta Sanctorum, ut Deum pro populo interpellaret, ita Cristus affluit Pontificis futurorum benorum, non in manu fæci. Sancta intraret, exemplaria verorum: sed in ipsum

*celum, ut appararet nunc vultui Dei pro nobis; & Patrem pro nobis interpellaret. Unde Theodoretus in cap. 8. Epistoli Rom. 8: *Ia ad Romanos: Emoruit, inquit, suscitatus, Patria fides, & ne se quidem nostri curam gerere desit. Sed quas a nobis accepit primitas fidei, & eas ab omni labore puras Patri demonstrauit, per illas nobis fatum peti. Hunc interpellandi modum s. Gregorius Magnus similiter explicat Lib. 22. Moralium, c. 13. Unigenitus Filius, (inquit) pro homine interpellare, est apud eos eorum Patrem se ipsum manifestum demonstrare: Eique pro humana natura regasse, est eamdem naturam in Divinitatis sua constitutio. Interpellat igitur pro nobis Dominus, non vox, sed miseratione.**

*Sacerdotio suo etiammodum ad Patris dexteram Christus fungitur, semeptim Patri pereniter pro nobis immolans. In celesti feliciter Sanctorum non in sanguine alieno sicut veteris Legis Pontificis, sed quotannis in secretoria Tempis aliud ingrediebatur, sed per proprium sanguinem semel introiit aeterna redempcio invenita. Et unam pro peccatis offensis hostiam, in sempiternum fidet in dextera Dei. Una enim elevatione consummavit in sempiternum sanctificationem. Sacerdos enim factus est, non secundum Legem mandati carnalis, sed secundum virtutem vita insolubilis. Confessio enim, quoniam Tu es Sacerdos in eternum, secundum ordinem Melchisedech. Et alii quidem plures facti sunt Sacerdotes, idcirco quod morte prohiberent permanere: Hic autem, ex quo maneat in eternum, sempiternum habet Sacerdotium. Unde & salvare in perpetuum possit accedentes per semetipsum ad Deum: semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim dicitur, ut nobis est Pons fixus, sanctus, innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus, & exaltatus, sed si probum, aque perfectum offramus: Quoniam igitur fructus ille peccati obnoxius erat, ideo non est obstat, etiam primus est. At hic a peccato liber erat, id est oblatus, licet posterior extiterit: Hoc enim sunt primicia. Obstat ergo primicias natura nostra, atque ita dominus pater, itaque propter dignitatem offensus, paritatemque munierat, quia propter primis manibus illud accepti, sibi proximum constituit, ait enim: *Sed a dextra meis. Quamcum ipsius Adam, & Patriarchum, Prophetarum, ac Jutorum ceterorum animas, et limbo eductas, in celum introduxerit, in sublimiorum, teñtiorum ac latiorum illo Paradiso, ex quo Adam fuerit ictus; cuius aditum non iam Cherubim dimisit gladium armatum dicitur. Ascendens in altum, optime duxit captivitatem.**

*Cur certior porras articul. li David postulat, quoniam istud videtur, & non videbitur. Hinc Psalm. 23, dicitur: *Accolite portas, principes, vestras, & clausimis portas aeternas;* & introiit Rex portas. Porta non modo aperiit, sed attollit portas, ut novam victimam, neque novum sacrificium, sed quam fuisse Pontificis, qui confidit in dextera sedis magnitudinis in celis, Sanctorum ministret, & Tabernaculi veri, quod fixit Dominus, & non homo. Omnis Pontifex ad offrandum munera, & hostias constituitur: Unde necesse est 3. Hom. 17. & *Hunc habere aliquis, qui offerat. Quid autem offerat?* in psal. 19. in Hebreo. 10. *Porta non modo aperiit, sed attollit portas, ut veniret in mundum. Nequaque tamen major secundum Deitatem: in qua Patri semper equalis; sed quia reditum cum carne vicitrice, gloriofa, immortali, & in carne suorum Ecclesiam gestib; quia Victor intrabat Dominus fortis, & potens in proximo, quia confessus illam omen in deferto hujus mundi quæstum. Pastor optimus humoris reportabat, certa portas attollit, ac dilatet Christo in conlum remeant postulat Rex Propheta, ut vocis in Christo Mundus intret. Id elegans exprimat s. Ambrosius: *De Fide, cap. 1. Veniebat, (inquit) novis Victoriae exercitus, Dominus in templo sancto fuis; trahens Angeli, & Archangeli, mirantes splendor ex morte quæsum: & quoniam scribit velut Dio adeste ex carne posuisse, quia infra Domum omnia sunt in terris tropicae crucis, cuius principatus super humeros ejus, & Triumphantis servient manus eius invictus, quæsum, quæsum, invictus, certa porta capere non posset, licet numquam ejus capiant. Mirantes, magno viam querentes aliquam revertentes ad eum exanimatis amittere. Debet tamen nova Victoria novum iter pavari; semper enim vultus tamquam major, & præfatu est: Sed quia eterna sunt iustitiae portæ, eademque novi, & veteri Tephani, quibus celum aperitur, non mutantes uitque, sicut elevantur, quia non natus, sed totus in omnino Redemptore Mundus intraret.***

S. Bern. Serm. 2. De Ascensione: Sollemnitatis hac, inquit, confumatio, & adimplimento reliquorum Sollemnitatum, & felicitatis fulvo rosiu interiori Filii Dei. Et ante illum s. Epiphanius Ascensionem vocat Dominicarum Efficiuntur omnium complementum.

*Cristus ascendi, ut iter nobis pararet, ut ipse ait Joan. 14: *In domo Patris me manes multe sunt. Si quo minus diximus vobis: Quia vado parve vobis locum: Iterum. Et si abierto, & preparavero nobis locum: Iterum venis, & accipias vos ad me ipsum, ut ubi sum ego, & vos sis. Et Mich. 26: ipso pronunciavero: Ascendit tandem iter ante eum: Divulget, & transibit portam, & ingredieris per eam: Et transibit Regis eternus coram eis, & dominus in capite eorum.**

Cristus ascendi, ut patet ex ea, que ad salutem nostram pertinent, curaret; ut quemadmodum Pontifex in veteri Testamento intrabat in Sancta Sanctorum, ut Deum pro populo interpellaret, ita Cristus affluit Pontificis futurorum benorum, non in manu fæci. Sancta intraret, exemplaria verorum: sed in ipsum

vestimentorum ejus ex Bofo? Bofer, autem significat carnem, vel angustiam, & tribulationem. Deinde illud ei, ad Romanos: Emoruit, inquit, suscitatus, Patria fides, & ne se quidem nostri curam gerere desit. Sed quas a nobis accepit primitas fidei, & eas ab omni labore puras Patri demonstrauit, per illas nobis fatum peti. Hunc interpellandi modum s. Gregorius Magnus similiter explicat Lib. 22. Moralium, c. 13. Unigenitus Filius, (inquit) pro homine interpellare, est apud eos eorum Patrem se ipsum manifestum demonstrare: Eique pro humana natura regasse, est eamdem naturam in Divinitatis sua constitutio. Interpellat igitur pro nobis Dominus, non vox, sed miseratione.

Christus in celum ascendi, ut alios efficeret volunt, ut non eum ascendentem mente, & desiderio prospiceremur. Nam quemadmodum Morte, & Reuersione Domini, cap. 3. Ipse vero Christi in celos Ascensus, quo sensibili sui corporis presentiam nobis subtraxit, longe maiores utilitates nobis peperit, quam ejus sensibilis presentia pepererit.

Sepimum, illud etiam Dominus noster in celum ascensum alios efficeret volunt, ut non eum ascendentem mente, & desiderio prospiceremur. Nam quemadmodum Morte, & Reuersione Domini, cap. 3. Ipse vero Christi in celos Ascensus, quo sensibili sui corporis presentiam nobis subtraxit, longe maiores utilitates nobis peperit, quam ejus sensibilis presentia pepererit.

Christus in celum ascensio in dextera Patris, ipse etiam habitator est corporis: & ipsa dextera confortat ad patiens, qui sursum invitat ad gloriam: (inquit s. Leo Sermon. 2. De Reuersione Domini, cap. 3.) Ipse vero Christi in celos Ascensus, quo sensibili sui corporis presentiam nobis subtraxit, longe maiores utilitates nobis peperit, quam ejus sensibilis presentia pepererit.

I. Christi nimurum Ascensione gloria, fidei nostræ me- A. Ascensione

rito maximum camillus accessit. Nam fides earum rerum fidei nostræ est, qui non videntur, sicut ab hominum ratione, & meritum intelligencia remota sunt. Itaque si Dominus Iesu a nobis non disculpsit, fidei nostra merita minueretur: si quidem ab illo Beati predicanus, qui non viderunt, & Joan. 20. crediderunt. Hinc etiam ipse Discipulis ait de Sp. Sancto, Argens mundum de iustitia, comparando feliciter credenda. Hoc enim comparatio est infidelium vicepatitur. De iustitia: (inquit) quia ad Patrem vnde, & jam non videbitis me. Quia proper Mundus de peccato quidem fui, de iustitia vero peritura non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; & ita a Fidelibus haec temporalia decurrunt, ut peregrinari fei in hac mundi valle cognoscant, in qua etiam quidam commoda nos, peregrinos, & hospites super terram, ac patriam inquirent, civis sanctorum, & domesticos Dei. . . . Natura enim conversatio in celis est: (inquit) Apol. 1. Liberos cordis oculos ad illam altitudinem, in qua Christus est, ergamus. Sursum vocatos animos deliria terrena non deprimit, ad aeterna prelectos perturba non occupent, viam veritatis ingrediens falluntur, eos illecebra non retinent; &

qui est immortalitas Panis, qui est Spiritus Panis, in nobis ipsis enim continere possemus. (Inquit S. Irenaeus, L. 4. c. 24.) Quid est Panis Angelorum? lo principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum. Quomodo Panem Angelorum manducavimus homo? Et Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Igmar Mater Sapientia, cum sit in excelso Angelorum solitus cibus, dignata est, quodammodo iustitatem parvulus: Sed ipse homo Christus, qui vera carne, veracrus, vera morte, vera Resurrectione sicutur lac dictum parvulum, qui bone a spiritualibus capitur, inventus Dominus Angelorum. Prende ne scilicet uult latrandi, ut semper non intelligent Deum Christum: nec sic ablantur, ut defuerint hominem Christum. Quod alio modo ier dei potest: Nec sic latrandi sunt, ut Cretorum namquam intelligent Christum: nec scilicet latrandi, ut Mediatorum unigenitum deum Christum; (Inquit S. Aug. Tract. 98. in Joannem.) Hoc iniquabilis modo ablantur sunt Fideles, cum Christus in celos ascendens carnis sua confectus ipsius subduxit, ut cibum solidum, id est, verbum Dei, per quod facta sunt omnia, jam per carnem ejus fortiores effecti, sicut contemplares, eoque cum Angeli resusciteruntur, jam spes ad illorum exequitatem proiecti.

Secundus Ascensionis dam spem in cordibus nostris magnum monumentum habebit: siquidem cum Christum hominem in celum ascensisse, & humanum in dexteram Patris collocafactio. nos credimus, magna in spe sumus, fore, ut nos etiam eus joan. 16. membra illuc ascendamus, atque ibi cum Capite nostro conjungamus. Quod ipse Dominus his verbis testatus est: Pater, quas dedisti mihi, vobis, ut ubi sum ego, & preparaveritis locum, hunc veniam, & accipiam uos ad meipsum, ut ubi ego sum, & vos sis. Spes igitur ad Celum pervenienti hoc Mytheri in nobis existente, quis ubi fuerit corporis, illuc congregabatur & agnitus. Christi Ascensione, nostra profectione est, (Inquit S. Leo) & Quo praeceps gloria Capitis, eo post vocatur & corporis. Hoc enim Mythe- riu Non solum Paradisi possessorum firmassum, sed etiam Calorum in Christo superuenientiarum: ampliora adepi per inservit Christi gratiam, quam per diabolis amissione- mis inservit. Nam quo virulentus Iudeus primi habaculi felicitate deinceps, et sibi concordans Dei Filius ad docebat Patris collocafactio. Habemus Dominum & Salvatorem nostrum Iesum Christum prius pendentem in ligno, nunc fidentem in celo. Primum nostrum deit, cum penderit in ligno: colligimus, quoniam omnis, cum sedet in celo... Christus ascendit in celum, ascendit cum illo cor nospro: Sicut enim ille ascendit, nec recessit a nobis: sed & non cum illo ibi iam sumus, quoniam nondum in corpore nostro factus sed, quod promittere nobis. Neque enim propterea nobis desperamus est perfecta, & angelicae celestis habitatione, quia dixit, Nemo ascende in celum, nisi qui descendit de celo, Filius hominis, qui est in celo. Sed hoc dicimus est proper uitatem, qui caput no- strum est, & non corpus ejus. Cum ascendit in celum, nos certe non separamus. Qui de celo descendit, non nobis invidetur celum: sed quoniammodum clamat: Membrana esto, & ascendere uelis in celum. In hoc ergo ipsi intercessione, quod auferre uelis in celum, quod computas in terris, quod auferre uelis in celum. Tunc exiuri conuonit, non exuani animi uisus. Facile corpus levitatem in altis celorum, & non prematur spiritum carnem peccatorum, (Inquit S. Aug. Tract. 174. & De Diversis 50.) Id patro, ut consequemur, ad Deum configuiamus, quem Advocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum Iustum... Habemus Panicum magnum, qui pertinet celos, Iustitiam Iustum, Iustitiam celorum, & multorum millionum Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primi uirorum, qui conscripti sunt in celis, & Iudicium emplum Deum, & Spiritum Justitiae peccatorum, & Testimonium Novi Medicorum Iesum, & Sanguis aperitionis melius loguentrum quam Abel. Vides, ut recusat loquenter. Si enim illi non effugerunt, recusatnt eum, qui super terram loquerentur: multo magis nos, qui de celis loquenter non erimus. Quid autem loquuntur? Verba caritatis.

III. Christus namque in celum ascendens amorem nostram ad celum rapuit, cordique nostra divina Spiritus inflammativitatem, ut enim dicit Match. 6. Ut est rhoaenus tuus, ibi est & cor tuum. Et certe si Christus Dominus in terra vestiretur, omnis nostra cogitatio in ipso hominum, non aliud, & confundenda deixa esset, qui non tantum beneficis afficeret, cumque terrena quadam benevolentia profequeretur. Verum in celos ascendens, amorem nostrum spiritualem reddit, efficiisque, ut quem nunc abuentem cogitamus, cum, ut Deum veneremur, & diligamus. Quamobrem Discipuli sit: si diligitis

Fructus Aten- tius Ascensionis Christi inflammativitatem, in terram vestiretur, omnis nostra cogitatio in ipso hominum, non aliud, & confundenda deixa esset, qui non tantum beneficis afficeret, cumque terrena quadam benevolentia profequeretur. Verum in celos ascendens, amorem nostrum spiritualem reddit, efficiisque, ut quem nunc abuentem cogitamus, cum, ut Deum veneremur, & diligamus. Quamobrem Discipuli sit: si diligitis

Christiana, cap. 34.) Quod nulla res in via tenet nos debet, quando nec ipse Dominus, in quantum via nostra est, & consolantis. Fixi erant in homine, & Deum cogitare non poterant. Tunc enim cogitarent Dum, si abillis, & ab eorum culis homo inferretur, ut amputata familiariante, qua cum carne erat facta, discederet, vel Join- absente carne Divinitatem cogitare. Ergo hoc eis: sic & diligereris me, gauderis, quia uado ad Patrem. Quare? Ut cum eo ad Patrem, possit me cogitare squalum Patri. Propter enim Major me est: Adhuc eum videbis in carne, major me est Pater. Si sic me diligeretis; quomodo per me facta sunt omnia, gauderis, quoniam est, vado ad Patrem. Carnem Discipulis post Resurrectionem suam ostendit, confirmavit filios, & sustulit illum in celum. Subducta autem carnali praefacta, jam illi homines non viderunt. Si quid era in cordibus eorum tristum de desiderio carnali, qualis contristatum est in ipsiis. Congregati sunt tamen in unum, & cooperant oratione. Ille autem misericordia erat Spiritum Sanctum, ut impeleret eos amore spirituali, auferens desideria carnalia. Faciebat eos jam sic intelligere Christum, quoniam erat Verbum Dei, Deus apud Deum, per quod facta sunt omnia. Non autem possent impleri taliis insatiables carnalis caritas ab eorum culis discesseret. Et ideo dixit: Si diligereis me, gauderis utique, quia uado ad Patrem: quia Pater maior me est. Quasi dicit Apostolis suis: Non uultis me dimittere, sed melius est, ut ibam carnem non videatis, & divinitatem cogiteis. Tolle me a vobis exterius, & me ipso impleo vos interioris. Numquid enim secundum carnem, & cum carne intrat in eum Christus? Secundum divinitatem possit: cor: secundum carnem per celos loquitur ad eum, & admonet foras, habitan- tans intus, ut interiori non convertatur, & viviscatur ex ipso, & formetur ex ipso. Sic dicitur S. Aug. Serm. 164. De Ascensione Domini 4.

Os easdem ratione Dominus Discipulis ait: Expedit Iona. 16. vobis, ut ego uadam: si enim non abierto, Paracletus non veniet ad vos; si autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam diceret: Expedit vobis, ut haec forma serui auferatur a vobis. Caro quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligendi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis esse capitatis. Expedit vobis, ut ego uadam, & si aliam uera tenera, quibus vos alii, non subtrahentes, solidum cibum non eueritis: & carni exercentibus, capaces spiritus non eritis. Nam quid est, si non abierto, Paracletus non veniet ad vos: sed autem abierto, mittam eum ad uos. Tamquam dicitur: Hoc quidem factum Verbum habito in uobis: sed nolo me carnaliter adhuc diligandi, & ipso late- centi, semper infantis

primas tenent Hæretici. Unde S. Paulus ibidem sit: *Mys-
terium jam operatur iniuriant. Et S. Joannes Epistola.
cap. 2. Filii, novissima hora est: & sicce auditis, quia
Antichristus venit, & nunc Antichristi multi facti sunt...
Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis. Nam si fuisti
sent ex nobis, permanissent usque nobiscum... His est
Antichristus, qui negat Patrem, & Filium. Et Cap. 4.
Omnis spiritus, qui constetur Iesum Christum in carne
veolles, ex Deo est: & omnis spiritus, qui scelus Iesum,
ex Deo non est: & hic est Antichristus, de quo audistis.
quem vobis vini, & nunc iam in mundo est. Legatus S.
Hieron. in Epist. ad Alagastam, q. 11. & S. Aug. Lib. 20.
De Civitate Dei, c. 19.*

*Ignis judi-
cium pro-
cedens.*

*Ignis porto ante Christum Judicem procedet & inflam-
mabit in circuitu eius, Mundumque purgabit. Absum-
tum corporis contumaciam qualitatem, ut Mundus in me-
lius innovatus, & a corruptione servitudo liberatus, cor-
poribus beatior, per gloriosam resurrectionem pariter in-
novatis conveniat. Quemadmodum igitur mundus olim di-
ludio interierit, perdens impius universum, solo iusto Noe
cum familia sua erexit; ita in fine Seculi, hic Mundus
post diluvium Dei verbo restauratus, & consilens, Celi
(inquit) qui nam sunt, & terra, eadem verbo repositi
sunt, ignis reformati in die Iudicis, & perditione impiorum
bonorum, (inquit S. Petrus Epist. 2. cap. 3.) Advenit
autem dies Domini ut fuit: in quo eis magno impetu tran-
sister, elementa vero calvo solvantur, terra autem, & que
in ipsa sunt opera, excurrent. Cum igitur hoc omnia dislo-
venda sint, quales eroperis vos esse in sanctis conversationi-
bus, & pietatis, expellantur, & propentes in adventio-
ne dei Domini, per quem calvi ardentibz solvantur, & elementa
ignis ardore tenebuntur. Neque vero eis, & novato terram
secundum promissa ipsius expectant, in quibus iustitia habita-
bitur. Propter quod carismi, has expellantur, & sancte
immaculatae, & inviolatae ei inveniri in pace. Denique Ec-
clesia Chirultu[m] judicaturum vivos, & mortuos, & faci-
tudine pro igne proficit: Quod ab Iis. Propheta prædi-
cum est: *Quia ecce Dominus in igne ventus, & quasi tur-
bo quadrige eius, redere in indignatione suorum sumit, &
et incendiacione suam in flamma ignis; quia igne Domini
nus disiudicabit.**

S. II. Generalis Iudicis Causa.

*Cum pars privatum de singulis, alterum etiam de
universis hominibus, exerceri iudicium necesse sit, s.
propter Dei verbum, communemque Christianorum omnium
fidem, congrue quoque rationes afferri possunt, quis expo-
nitur Sanctus Thomas, & Concilii Tridenti Catechismus.
Prima est, quia post hominum mortem interdum super-
ficies sunt filii, vel discipuli, exemplorum, fanz docen-
tibus, vel errorum; sanctioris virtutis, vel pravorum ope-
rum amatores, sedatores, propagatores, propagatores:
Quibus res ipsorum mortuorum premia, & penas au-
get necesse est. Cum igitur hoc utilitas, vel calamitas
ad plurimos pertinet, non prius finem habuissent, quam
iustitia, & honoribus florentes animaduertunt. Miserere
tamen pene morti sunt facti (inquit Propheta) *Post effus-
tum fons misericordie: Quia relatu[m] super iniquos, pacem pecca-
torum videns....* Quia ipsi peccatores, & abundantes in
seculo obstinanter divitiae; & dixi: Ergo sine causa ju-
dificari cor meum, & lavi inter innocentes manus meas:
Qui flagellatus tuus die, & castigatio mea in matutinis.
Necesse igitur erat, generale iudicium exerceri, in eoque
bonis premiis, improbus supplici palam decerni, ut Dei
Iustitia, Sapientia, & Providentia laus ab omnibus tri-
bueretur. Ignoti Noli emulari in malignitatibus, neque
lavoris facientes iniuriantur. Quoniam tamquam fannum
velociter presenti, & quemadmodum elata horbarum est
decident. *Quod tibi longum videatur, cito illi Deo: Sub-
iungo te Deo, & tibi cito erit* (inquit S. Augustinus) *S. Aug. Enarr.
in hunc psal.**

*Secunda est, quod piorum fama sepe ledatur, impii
vero innocentie laude commendantur. Quam ob rem di-
vina iustitia ratio postulat, ut prius excepta injuria apud
homines extimationem, in publico universorum hominum
conventu, & iudicio recuperetur; cum Christus Iudex Il-
luminabit abscondita sororabz, & manifestabit confla-
cordium: & laus erit unicuique a Deo: cum Libris aperi-
tidi singulorum competentibus, doni summo ho-
nore afficiunt, & filii Dei ad omnibus agnoscuntur, eo-
rumque praecelle gesta cunctis innocentibus, & ab aquili-
mo Iudice coronantur: Malo vero, ac reprobi iudicantur
confusione peccatis suis, quamvis occulitissimus, pravis de-
fideris, cogitationibus, operibus in publicam lucem pro-
ducatis. Quod prædicta describit Sapiens. Videbunt (inquit)
Iacobus 4. & 5. *nam sapientis, & non intelligentis, quia cogitativa de illa
Deus, & quatenus noster illum Dominus. Videbunt, & con-
temnent eum: illos autem Dominus iridebit. Eterna pos-
t hac decisione sine honore, & in consumelua inter mortuorum
et perpetuum: Quoniam dispermat illos inflates sine voce,
& commovet illos a fundamentis, & ulque ad supervenientem
debolitatem: & eum genitum & memoriam illorum perirent.
Venient in cogitationem peccatorum suorum timidi, & tradu-
cent illos ex adverso iniuriantibus ipsis: Tunc sebunt Iusti
in magna consternatione auctoribus eorum, quise angustiaruntur, &
qui abstulerunt labores eorum. Violentes turbulentum tem-
poris horribiles, & mirabiles in subitatione inferante salutis
dilectores intrare, & paventibus agentes, & per angustias spi-
ritus genitum: His sunt: quos habuimus aliquid in diris, &
qui dies? Quo reddet unicuique**

De Fide, & Symbolo.

*secundum opera. Thesaurizat enim sibi iram in die ira,
& revelationis iusti iudicij Dei; Sed Dominus prospic-
cit, ut non prospicat: indicavit tibi, qui prospicit.
Non parva pars scientia est, scienti conjungi. Ille ha-
bet oculos cognitionis, tu habes credituris. Quid vi-
der Deus, credere tu. Venier dies iniusti, quem prospic-
it, ut Deus. Qui dies? cujus vindicta? Nec esse est enim,
ut vindictetur in impiis, sive convertat se, sive non se
convertat. Si enim se convertet, hoc ipsu[m] in illo vin-
dicitur, quod perit iniurias (ut explicat S. Aug. Enar-
rat. in Psal. 30. fer. 2.) Nunc Deum ex similia rati-
onate cognoscimus, ut cum S. Basilio loquuntur, Praefatio
in Regulis suis disputatas). Misericordem cogitamus,
non iustum: at in supremo iudicio plena cognoscitur,
qui iustitia plenaria divinitatis, ut loquitur Tertullianus.
Iudicium itaque oportet esse, ut omnibus palam
sit, Misericordiam quidem Dei ab aeterno, & usque in
eternum exercet, sed super timores eum: Verum in per-
eundem respicit iram illam.*

*Quinta denique ratio, cur generale iudicium sit futurum
est, ut illius mei peccatores ad meliorum frumentum revocantur,
& p[er] illa erga ipsa expectatione recessent, usc[o] in adversis
rebus deficiunt. Timete Dominum, & date illi honorum,
qui venit hora iudicij eius. Hinc illud Sapiens di-
vini orationem: In omniis operibus tuis memorare novi-
tiam tua, & in aeternum non peccabis. Sed timore casto
timore iudicis tuis, a iudicis enim tuis timui. Unde Propheta dicit, Consi-
deratio generalis
iudicij.
Apoc. 14.*

*Ecccl. 5.7. *Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.***

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia erit. Apparet enim homo iudicans, fed in
claritate. Sic venit, dixerunt Angeli, quemadmodum
videtur eum in celum. Forma ipsa veniet ad
iudicium: ideo videbunt illum & imp[er]i: nam formam
Dei non videbunt. Et ubi est, Videbunt in quem trans-
fixerunt. nisi qui apparat, formam homini eos vil-
ros ut iudicent, formam Dei non vilros, nisi qui
ad dexteram separabuntur. Tacuit iudicandus, non ta-
cerit iudicaturus. Oculus hic fuit, ut non agnosceret
tum: *timor tuo carnis mortis, a iudicis enim tuis timui.* Hoc
Ecccl. 7. *est, ut explicat S. Aug. Enarr. in Psal. 118. fer. 25. A
Timore co-
timore tuo caesi, qui permanet in sanctis facili, carna-
lio timen-
tis iudicium.
2. Jean. 4.**

*Quoniam duximus te, & duximus te in semelis, & nos
poterat magna iudicaturus, quia cum magna humili-
tate iudicatur. Ipse videbitur terribilis, qui visus est
contemptibilis. Demonstrabit potentiam, qui demon-
stravit patientiam. In cruce patientia erat; in iudicio
potentia er*